

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 884/05
27.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i Zorana Tatalovića, članova veća, savetnika Mirjane Puzović, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. tačka 1. i 3. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog, advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Čačku K. 140/04 od 28.2.2005. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu branioca optuženog, advokata AB, dana 27.2.2006. godine, doneo,

P R E S U D U

Delimičnim UVAŽENJEM žalbe branioca optuženog AA i po službenoj dužnosti PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Čačku K. 140/04 od 28.2.2005. godine, u pogledu primene krivičnog zakona i odluke o kazni, tako što Vrhovni sud krivično pravne radnje optuženog AA, zbog kojih je prvostepenom presudom oglašen krivim, pravno kvalifikuje kao krivično delo teške krađe iz člana 204. stav 2. u vezi stava 1. tačka 1. Krivičnog zakonika, za koje ga OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, dok se žalba branioca optuženog AA, u preostalom delu ODBIJA kao neosnovana a prvostepena presuda u nepreinačenom delu, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Čačku, pobijanom presudom, oglasio je krivim optuženog AA zbog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. tačka 1. i 3. Krivičnog zakona Republike Srbije, za koje ga osudio na kaznu zatvora u trajanju od tri godine i šest meseci.

Optuženi je dužan da sudu na ime paušala plati iznos od 3.000,00 dinara i na ime troškova krivičnog postupka 25.250.00 dinara.

Istom presudom optuženi je obavezan da oštećenom na ime imovinsko-pravnog zahteva isplati iznos od 1.424.442,20 dinara sa zakonskom kamatom počev od 1.8.2002. godine pa do isplate, s tim što se oštećeni radi naplate viška potraživanja od dosuđenog iznosa upućuje na parnicu.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio:

- branilac optuženog AA, advokat AB, iz svih zakonskih razloga, sa predlogom da Vrhovni sud ožalbenu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak, ili istu preinači u pogledu odluke o kazni, tako što će optuženom izreći blažu kaznu. Uz žalbu je stavljen i zahtev da branilac bude obavešten o sednici veća.

Republički javni tužilac Srbije svojim podneskom Ktž. 1030/05 od 30.5.2005. godine, izneo je mišljenje da Vrhovni sud Srbije odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog i presudu Okružnog suda u Čačku K. 140/04 od

28.2.2005. godine potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, a u prisustvu branioca optuženog AA, advokata AB, na kojoj je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda i predloga u žalbi, citiranog mišljenja Republičkog javnog tužioca, objašnjenja datih u sednici veća našao:

- da je žalba branioca optuženog delimično osnovana;

- da pobijana presuda kao i postupak koji joj je prethodio ne sadrži povrede odredaba krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona, na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. ZKP, a na osnovu pravilne i potpune ocene izvedenih dokaza, prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje. Na osnovu ovoga, pravilno je našao da se u radnjama optuženog sadrže obeležja krivičnog dela za koje ga je oglasio krivim i osudio.

Stoga se neosnovano žalbom branioca optuženog AA pobija prvostepena presuda zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka. U vezi sa tim u žalbi se navodi da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP (presuda je zasnovana na dokazima na kome se po odredbama ovog zakonika ne može zasnivati), iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP (izreka presude je nerazumljiva, protivrečna sama sebi i razlozima presude) i iz člana 368. stav 2. u vezi sa članom 17. ZKP (sud nije primenio odredbu Zakonika o krivičnom postupku koja je mogla biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

- Član 368. stav 1. tačka 10. ZKP:

U vezi ove povrede krivičnog postupka, u žalbi se ističe da se presuda zasniva na vrednosti ukradenih stvari utvrđenih na osnovu iskaza oštećenog, a ne putem dokaza - izvršenog veštačenja od strane veštaka ekonomske struke. Međutim, u konkretnom slučaju presuda nije zasnovana na dokazu - vrednosti ukradenih stvari, dobijenih na osnovu iskaza oštećenog. Iz spisa predmeta jasno proizilazi da je prvostepeni sud angažovao veštaka ekonomske struke koji je sačinio nalaz i dao svoje mišljenje u pogledu vrednosti ukradenih stvari a na osnovu kojih je prvostepeni sud i zasnovao svoju presudu. Stoga, Vrhovni sud nalazi da žalbeni navod branioca optuženog u pogledu ove povrede odredbe krivičnog postupka se svodi samo na citiranje zakonskog propisa, ali bez valjanih pravnih argumenata za svoje navode.

Član 368. stav 1. tačka 11. ZKP:

Vrhovni sud nalazi, suprotno navodima branioca optuženog, da je presuda jasna i razumljiva, sadrži razloge o odlučnom činjenicama iz kojih se pouzdano zaključuje kako je optuženi izvršio krivično delo i koje je sve radnje preduzeo radi izvršenja istog. Takođe, iz navedenih razloga se vidi koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice u izvršenju krivičnog dela i kako je prvostepeni sud cenio izvedene dokaze, a što je sve u skladu sa sadržinom dokaza na kojima se zasnivaju utvrđenja prvostepenog suda, pa i u pogledu činjenice da je optuženi AA obijanjem i provaljivanjem u porodičnu kuću oštećenog obijanjem cilindra na vratima, na naročito drzak način, oduzeo i prisvojio tuđe pokretne stvari od oštećenog BB u vrednosti od 1.424.442,20 dinara.

Stoga se u žalbi neosnovano ističe suprotno, a sasvim je drugo pitanje da li su ove činjenice pravilno utvrđene što u suštini predstavlja pobijanje pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja, a ne ovog žalbenog osnova.

Član 368. stav 2. u vezi sa članom 17. ZKP:

Vrhovni sud nalazi, da branilac optuženog u svojoj žalbi nije jasno ukazao koju povredu odredaba krivičnog postupka je načinio prvostepeni sud, a na šta je bio obavezan u skladu sa citiranim zakonskim propisom iz člana 368. stav 2. ZKP.

Po mišljenju ovog suda, prvostepeni sud je dužan da izvede dokaze za koje oceni da su od značaja za potpuno i pravilno utvrđenje onih činjenica koje imaju karakter odlučnih činjenica. Pri svemu tome, svakako je od značaja reći da neizvođenje nekog dokaza može predstavljati osnov za žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a ne zbog povrede odredaba krivičnog postupka. Ovo zbog toga, jer ni jedna odredba Zakonika o krivičnom postupku, pa ni ona iz člana 17. ZKP koja sadrži načelo materijalne istine pri utvrđivanju činjenica (na koju se poziva branilac optuženog) ne obavezuje sud kako je rečeno, da izvede svaki predloženi dokaz, kao što ni nedostatak predloga ne oslobađa sud dužnosti da izvede potrebne dokaze. Zato eventualna greška suda u proceni da li će izvesti neki dokaz predstavlja osnov za žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a ne ovog žalbenog osnova.

Prema tome, postupajući na opisan način, prvostepeni sud nije učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz citiranih zakonskih odredaba.

Žalbom branioca optuženog AA, neosnovano se pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostepeni sud je pravilno ocenio sve izvedene dokaze i odbranu optuženog, pa je u skladu sa odredbom člana 352. stav 1. i 2. ZKP presudu zasnovao na činjenicama i dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu i pri tome pravilno i potpuno utvrdio da je optuženi izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret dajući za svoje utvrđenje odgovarajuće razloge u pobijanoj presudi koju prihvata i ovaj sud.

Ceneći izvedene dokaze, posebno pismeno optuženog u kome optuženi u suštini priznaje izvršenje krivičnog dela, iskaz saslušanog svedoka VV, izveštaj oštećenog BB, nalaz i mišljenje veštaka ekonomske struke GG, izveštaj o kriminalističko-tehničkom pregledu lica mesta, prvostepeni sud je pravilno utvrdio činjenice vezane za izvršenje krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stava 3. u vezi stava 1. tačka 3. KZ RS za koje je optuženog oglasio krivim i osudio.

Inače i drugostepeni sud nalazi da je nalaz i mišljenje veštaka dat stručno, argumentovano, detaljno obrazloženo i da je zasnovano na pravilima nauke za ovu oblast veštačenja, te je suprotne navode branioca optuženog ocenio kao neosnovane, naročito imajući u vidu da na zapisniku o glavnom pretresu sačinjenog dana 28.2.2005. godine, branilac optuženog nije imao predloge za dopunu dokaznog postupka, niti je pak tražio da se veštak izjašnjava na okolnosti o starosti predmeta i individualnih svojstava predmeta.

Prema tome, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i u potpunosti utvrdio sve odlučne činjenice, kako one koje čine objektivna obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i činjenice i okolnosti koje se tiču subjektivnog odnosa optuženog prema učinjenom krivičnom delu i na tako pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženog AA stakla sva zakonska obeležja krivičnog dela teška krađa iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. tačka 3. i 1. KZ RS.

Ispitujući po službenoj dužnosti (član 380. stav 1. tačka 2. ZKP), pravilnost primene krivičnog zakona Vrhovni sud nalazi u smislu člana 5. stav 2. Krivičnog zakonika ("Službeni glasnik Republike Srbije", broj 85/05 od 6. oktobra 2005. godine, koji je stupio na snagu 1.1.2006. godine), treba primeniti kao blaži Krivični zakonik, te je preinačio prvostepenu presudu u pogledu pravne ocene dela optuženog opisanog u izreci prvostepene presude, tako što je isto pravno kvalifikovao kao krivično delo teška krađa iz člana 204. stav 2. u vezi stava 1. tačka 1. Krivičnog zakonika.

Ispitujući odluku o kazni, Vrhovni sud nalazi da je žalba branioca optuženog u ovom delu osnovana.

Ocenjujući značaj svih, prvostepenom presudom pravilno utvrđenih okolnosti, u smislu člana 54. KZ koje utiču da kazna bude manja ili veća, Vrhovni sud je uvažavajući žalbu branioca optuženog za izvršeno krivično delo teška krađa iz člana 204. stav 2. u vezi stava 1. tačka 1. KZ optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od tri godine.

Prilikom odmeravanja kazne, Vrhovni sud je dajući utvrđenim olakšavajućim okolnostima (na strani 6. obrazloženja pobijane presude), dao onaj značaj koji u slučaju optuženog to i zaslužuju, pa je optuženog AA osudio na kaznu zatvora u trajanju od tri godine, nalazeći da izrečena kazna odgovara stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i optuženog kao izvršioca, te da će se izrečenom kaznom postići svrha kažnjavanja predviđena članom 42. Krivičnog zakonika.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 388. i 391. ZKP odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Mirjana Puzović, s.r. Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić

ljm